

faa, at mine Udtalelser om Dyrtilid eller Iffe-Dyrtilid i Virkeligheden ikke kunne tages til Indtægt for den Anskuelse, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds forsegter. Naar det ærede Medlem mente, at, da Regeringen selv havde foreslaaet en Nedsættelse i Lønningerne, vilde det være urimeligt at bevilge ved midlertidige Lønningsstillæg en gennemgaaende Forhøjelse af Lønningerne, saa antager jeg, at det ærede Medlem maa have overset, at Lovforslaget jo netop udelukker fra Lønningsforbedringen dem, som der ikke i de paagældende Lønningslovsforslag er foreslaaet Forbedringer tillagte. Men selv om en enkelt Embedsmand eller flere Embedsmand ved en midlertidig Lønningsforbedring skulde opnaa noget Mere, end hvad de endelige Lønningslove gave dem eller Embederne, ser jeg dog i Virkeligheden ikke, at der der deri er nogen stor Ulykke. Man vil i alt Fald som Baretager af Statskassens Interesser kunne troste sig med, at, om det skulde blive Tilfældet med Enkelte, at de ved en midlertidig Lønningsforbedring fik Mere, end de egentlige Lønningslove vilde give dem, vilde der utvivlsomt være langt Flere, der fik Mindre, saa at dog Statskassen kom til at udgaa en Merudgift ved denne Lov, sammenlignet med, hvad der vilde blive Tilfældet ved Vedtagelsen af samtlige Lønningslove. Det forholder sig jo paa ingen Maade saa, at man ved at vedtage en midlertidig Lønningsforbedring under Navn af Dyrtilidstillæg paa Finantsloven eller ved en særlig Lov under et andet Navn stiller sig usri overfor Bestemmelsen af de endelige Lønningsafsatser for Embederne, og det forekommer mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds, som vilde gjøre denne Anskuelse gjældende, selv kom til at mobbevise, hvad han havde sagt, idet han henviste til Lødbønningsloven, som efter hans Mening ikke havde givet Embedsmændene en gennemgaaende Lønningsforbedring, navnlig ikke de høiere Uslagte. Har man altsaa, som det ærede Medlem angav, ved Forsættelsen af Lødbøesens Lønninger kunnet se bort fra de sidste 4 Mars Dyrtilidstillæg, og det har man faktisk, ser jeg ikke, hvorfor man, som det ærede Medlem mente, skulde føle sig selv i en saa utaalelig usri Tilstand ved Forhandlingen af de andre Lønningslove derved, at man nu vedtog denne lille midlertidige Lønningsforbedring til Embedsmændene. Jeg tror, at Thinget uden Betænkelighed vil kunne vedtage Forslaget om en midlertidig Lønningsforbedring til Embedsmændene og vil kunne vedtage dette, uden at behøve at frygte for, at det skulde føle sig selv bundet ved, hvad det der havde vedtaget, naar Thinget senere fortsatte sine Forhandlinger om Lønningslovene, og jeg tror, at Thinget vil i langt større Maal fyldestgjøre de Billighedskrav, som der stilles til det, naar det vil følge min Anbefaling om at forkaste de stillede Vædringsforslag og holde sig til Lovforslaget. Det Hele bliver dog en Skjønssag tilsidst, og det

forekommer mig, at her er en smuk Seilighed for det ærede Thing til at vise sig mere generøs og til hellere at være noget for rundhaandet end noget for knap ligeoverfor Statens Embeds- og Bestillingsmænd. Lige saa lidt som jeg tidligere ved Forhandlingen af Lønningslovene med det ærede Thing har paaberaabt mig de gennem Dyrtilidstillaget skabte Konsekventer, lige saa lidt skal jeg i de senere Forhandlinger søge nogen Støtte for min Anskuelse om, hvad der er de rette Lønningsafsatser, i Vedtagelsen af en saadan midlertidig Lønningsforbedring som den, der her er Tale om, Skulde det ærede Thing imidlertid ikke ville strække sig saa langt eller strække sin Billighedsfølelse saavidt, som jeg har troet og med Føie troet at kunne foreslaa i Lovforslaget, skal jeg kun gjen tage til Slutning, hvad jeg begyndte med at udtale, at de stillede Vædringsforslag selvfølgelig i samme Grad ere mig mindre imod, som de sjerne sig mindre fra det af mig fremsatte Lovforslag, og at der forsaavidt er det helbige Forhold tilstede, at Graden, hvori de sjerne sig, ere paa alle Punkter ens for de forskellige Vædringsforslag, det vil sige, at Vædringsforslaget under Nr. 1 er det, der ligger Regeringsforslaget fjernest i alle Henseender, derefter kommer Vædringsforslaget under Nr. 2, og sidst kommer Vædringsforslaget under Nr. 3, forandret ved det Underændringsforslag, som er stillet dertil. — Der er to Mindretal endnu i det ærede Udvalg, af hvilke det ene ikke er tilstede, men principielt er imod Afgjørelsen af Spørgsmaalet ved det foreliggende Lovforslag. Da dette Mindretal indskrænker sig til 1 Medlem (Bønsløkke), behøver jeg vel ikke at frygte for, at dets Anskuelse skulde trænge igennem, saameget mindre som dette Mindretal ikke har troet med Nytte at kunne anbefale den til det ærede Thing. Det femte Mindretal (Winther) har forbeholdt sig sin Stilling, men da dette Mindretal ikke endnu har udtalt sig om den, skal jeg heller ikke tage Anledning af, hvad der er antydet i Betænkningen, til at yttre mig desangaaende. Jeg vil slutte med at udtale, hvad jeg udtalte ved Finantslovens Behandling, da der var Spørgsmaal om, i hvilket Forhold en Lønningsforbedring for en anden Klasse af Bestillingsmænd her i Landet stod til en Lønningsforbedring for det kommende Finantsaar for Statens egne Embeds- og Bestillingsmænd. Jeg udtalte da som min sikke Forventning, at denne Samling ikke vilde gaa tilende, uden ogsaa at fyldestgjøre Statens egne Embeds- og Bestillingsmænds lige saa gyldige Forventninger om en Forbedring i deres Lønninger som de, der bleve fyldestgjorte gennem den anden Bevilling paa Finantsloven, og jeg vil haabe, at det ærede Thing ved Afveiningen af, hvad Billighed kræver, ikke vil være for farrigt.

Ordføreren (Berg): Den nærmeste, specielle Opgave for mig ved denne Forhandling er